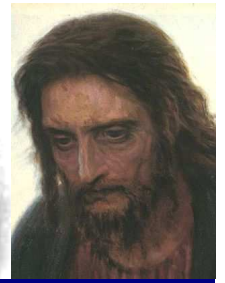

Św. Zygmunt

„nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”

NR XXIV/2007 (270)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

17 CZERWCA 2007

Jezus w czasie swego ziemskiego życia, swojej agonii i swojej męki poznał i umiłował nas wszystkich i każdego z osobna oraz wydał się za każdego z nas: 487 "Syn Boży... umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie" Ga 2, 20. 368 Umilował nas wszystkich ludzkim sercem. Z tego powodu Najświętsze Serce 2669 Jezusa, przebite za nasze grzechy i dla naszego zbawienia¹¹⁰ Por. J 19, 34; "Jest uważane za 766 znak i wyjątkowy symbol tej miłości, którą Boski Odkupiciel miłuje nieustannie Wiecznego Ojca i wszystkich ludzi bez wyjątku"¹¹¹ Pius XII, enc. *Haurietis aquas*: DS 3924; por. tenże, enc. *Mystici Corporis*: DS 3812. [KKK, 478]

JEDENASTA NIEDZIELA ZWYKŁA

Z DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA^{2 Sm 12:1-7-10.13}

Bóg posłał do Dawida proroka Natana. Ten przybył do niego i powiedział: „To mówi Pan, Bóg Izraela: „Ja namaściłem cię na króla nad Izraelem. Ja uwolniłem cię z mocy Saula. Dałem ci dom twojego pana, a żony twojego pana na twoje łono, oddałem ci dom Izraela i Judy, a gdyby i tego było za mało, dodałbym ci jeszcze więcej.

Czemu zlekceważyłeś słowo Pana, popełniając to, co złe w Jego oczach? Zabiłeś mieczem Chetytę Uriasza, a jego żonę wzięłeś sobie za małżonkę. Zamordowałeś go mieczem Ammonitów. Dlatego właśnie miecz nie oddali się od domu twojego na wieki, albowiem Mnie zlekceważyłeś, a żonę Uriasza Chetyty wzięłeś sobie za małżonkę”.

Dawid rzekł do Natana: „Zgrzeszyłem wobec Pana”. Natan odrzekł Dawidowi: „Pan odpuszcza ci też twój grzech, nie umrzesz”.

PSALM RESPONSYJNY^{Ps 32}

REFREN: Daruj mi, Panie, winę mego grzechu

Szczęśliwy człowiek, któremu odpuszczona została nieprawość, a jego grzech zapomniany. Szczęśliwy ten, któremu Pan nie pocztytuje winy, a w jego duszy nie kryje się podstęp.

Grzech wyznałem Tobie i nie ukryłem mej winy.

Rzekłem: „Wyznaję mą nieprawość Panu”, a Ty darowałaś niegodziwość mego grzechu.

Ty jesteś moją ucieczką, wyrwiesz mnie z ucisku, otoczysz mnie radością z mego ocalenia. Cieszcie się i weselcie w Panu, sprawiedliwi, radośnie śpiewajcie wszyscy prawego serca.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO GALATÓW^{Ga 2,16.19-21}

Bracia:

Przeświadczeni, że człowiek osiąga usprawiedliwienie nie przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków, lecz jedynie przez wiarę w Jezusa Chrystusa, my właśnie uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, by osiągnąć usprawiedliwienie z wiary w Chrystusa, a nie przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków, jako że przez wypełnianie Prawa nikt nie osiągnie usprawiedliwienia.

Tymczasem ja dla Prawa umarłem przez Prawo, aby żyć dla Boga: razem z Chrystusem zostałem przybito do krzyża. Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie. Nie mogę odrzucić łaski danej przez Boga. Jeżeli zaś usprawiedliwienie dokonuje się przez Prawo, to Chrystus umarł na darmo.

AKLAMACJA^{Lk 7,36-8,3}

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Bóg pierwszy nas umiłował i posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA^{Lk 7,36-8,3}

Jeden z faryzeuszów zaprosił Jezusa do siebie na posiłek. Wszedł więc do domu faryzeusza i zajął miejsce za stołem. A oto kobieta, która prowadziła w mieście życie grzeszne, dowiedziawszy się, że jest gościem w domu faryzeusza, przyniosła flakonik alabastru oleju i stanawszy z tyłu u nóg Jego, płacząc, zaczęła oblewać Jego nogi i włosami swej głowy je wycierać. Potem całowała Jego stopy i namaściła je olejkami.

Widząc to faryzeusz, który Go zaprosił, mówił sam do siebie: „Gdyby On był prorokiem, wiedziałby, co za jedna i jaka jest ta kobieta, która się Go dotyka, że jest grzesznicą”.

Na to Jezus rzekł do niego: „Szymonie, muszę ci coś powiedzieć”.

On rzekł: „Powiedz, Nauczycielu”.

»Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników. Jeden winien mu był pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt. Gdy nie mieli z czego oddać, darował obydwoim. Który więc z nich będzie go bardziej miłował?».

Szymon odpowiedział: „Sądzę, że ten, któremu więcej darował”.

On mu rzekł: „Ślusnie osądziłeś”.

Potem zwrócił się do kobiety i rzekł Szymonowi: »Widzisz tę kobietę? Wszedłem do twojego domu, a nie podałeś Mi wody do nóg; ona zaś łzami oblała Mi stopy i swymi włosami je otarła. Nie dałeś Mi pocałunku; a ona, odkąd wszedłem, nie przestaje całować nóg moich. Głowy nie namaściłeś Mi oliwą; ona zaś olejkami namaściła moje nogi. Dlatego powiadam ci: Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała. A ten, komu mało się odpuszcza, mało miłuje».

Do niej zaś rzekł: »Twoje grzechy są odpuszczone«. Na to współbiedniacy zaczęli mówić sami do siebie: „Któż On jest, że nawet grzechy odpuszcza?”.

On zaś rzekł do kobiety: »Twoja wiara cię ocaliła, idź w pokój».

Następnie wędrował przez miasta i wsie, nauczając i głosząc Ewangelię o królestwie Bożym. A było z Nim Dwunastu oraz kilka kobiet, które uwolnił od złych duchów i od słabości: Maria, zwana Magdaleną, którą opuściło siedem złych duchów; Joanna, żona Chuzy, zarządcy u Heroda; Zuzanna i wiele innych, które im usługiwały ze swego mienia.

CHRYSTUS W DOMU SZYMONA FARYZEUSZA, BOUTS, Dieric Starszy (ok. 1415, Haarlem - 1475, Leuven), lata 1440-te, olejny na desce, 40,5x61 cm, Staatliche Museen, Berlin; źródło www.wga.hu

PATRON TYGODNIA: ŚW. ELŻBIETA Z SCHÖNAU

Urodziła się około 1129, prawdopodobnie w niemieckim Bonn. Pochodziła ze znakomitej rodziny. Była jeszcze dzieckiem, kiedy pobożni rodzice ówczesnym zwyczajem oddali ją na naukę i wychowanie do klasztoru benedyktynek w Schönau nad Renem.

Tu pozostała na zawsze. W 1147, jako 18-letnie dziewczę, przywdziała welon zakonny, by niedługo potem złożyć śluby. Po 10 latach została wybrana na mistrzynię nowicjatu, a potem na przełożoną.

W pięć lat po wstąpieniu do klasztoru Elżbieta zapadła na ciężką chorobę, którą znosiła przez 12 lat z heroiczną cierpliwością. Kiedy cierpienia się zmagały i nie mogła chodzić o własnych nogach, wykorzystywała cenny czas na słodką modlitwę z Bogiem. Odbarzona darem głębokiej kontemplacji doznawała daru objawień Pana Jezusa, Matki Bożej i świętych Pańskich. Odbarzył ją także Pan Bóg darem proroczym. Nagłona

nadprzyrodzonymi wizjami pisała do biskupów w sprawie reformy Kościoła. Miały one znaczny wpływ na mariologię i religijność średniowiecza ...

Kiedy umierała 18.vi.1164 miała 35 lat. Do "Martyrologium Rzymskiego" wpisał ją w 1584 Grzegorz XIII. W 1632 relikwie Elżbiety zostały, w czasie wojny trzydziestoletniej, sprofanowane i zniszczone przez protestanckich Szwedów. Zachowała się szczęśliwie jedynie relikwia głowy św. Elżbiety.

Została po sobie bogatą korespondencją (*Libri visionem, Liber viarum Dei, Visio de resurrectione Beate Virginis Marie*, i in.). Jej listy zebrał starannie i opublikował jej brat, Elbert, zakonnik i przeor.

(uroczyście 18 czerwca)

il. pow.: ŚW. ELŻBIETA Z SCHÖNAU; źródło www.klosterschoenau.de

INFORMACJE PARAFIALNE

Trwa miesiąc czerwiec. **NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE** odprawiane są codziennie, bezpośrednio po Mszy św. o **18:00**. W piątki z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i śpiewaną litanią do Serca Pana Jezusa.

17.vi (niedziela)

† Po Mszy św. o **12:00** poświęcenie nowej płaskorzeźby, przedstawiającej chrzest Pana Jezusa w Jordanie, umieszczonej przy chrzcielnicy naszego kościoła, wykonanej przez zmarłą artystkę, p. **Emilię BIESIEKIERSKĄ**.

† Na Mszy św. o **18:00** Chór Kameralny Szkoły Muzycznej w Konstancinie wykona - *po łacinie* - stałe części Mszy św.

† Po Mszy św. o **18:00 KONCERT POLSKI**, w wykonaniu Chóru Kameralnego Szkoły Muzycznej w Konstancinie. W programie utwory F. Chopina, S. Moniuszki, M. Karłowicza, G. Bacewicz. Szczegóły na plakacie w gablocie przed kościołem. *Serdecznie zapraszamy!*

20.vi (środa): Spotkanie informacyjne dla rodziców, dzieci i młodzieży wyjeżdżającej na sierpniowy obóz do Lewina Kłodzkiego o **19:30**, w kościele.

Serdeczne podziękowania wszystkim darczyńcom, którzy swoimi ofiarami wsparli to dzieło! Dzięki dobroci Waszego serca **kilkanaścioro dzieci** z naszej parafii będzie mogło wyjechać na wakacyjny wypoczynek. Bez Waszej pomocy całe wakacje musiałyby spędzić w domu. **Bóg zapłać!**

22.vi (piątek): Zakończenie roku szkolnego 2006/07.

† Dziękczynna Msza św., dla uczniów, rodziców i grona pedagogicznego szkoły w Słomczynie, o **8:00**, w kościele.

† Msza św. dla szkoły w Brześćcach, w budynku szkoły, o **9:15**.

† Spowiedź św. na zakończenie roku szkolnego **21.vi** (czwartek), od **17:00** do **18:00**.

† Nie będzie Mszy św. o **7:30**.

24.vi (niedziela): Uroczystość **NARODZENIA ŚW. JANA CHRZCIECIELA**. Msze św., jak w każdą niedzielę, o **8:45, 10:30, 12:00** i **18:00**.

W minionym tygodniu dokonano włamania do dzwonnicy kościelnej. Zerwano i skradziono miedziane pokrycie dachu. **Pamiętajmy: Dom Modlitwy służy nam wszystkim!**

W okresie wakacji z sakramentu pokuty - **SPOWIEDZI** - będzie można korzystać tylko i wyłącznie pół godziny przed każdą Mszą św. **W czasie Mszy spowiedzi nie będzie.**

Chrzty w 4ta niedzielę miesiąca, **24.vi**, na sumie o **12:00**.

Zachęcamy do lektury prasy i wydawnictw katolickich.

ŚLUBY

16.vi.2007 sakrament małżeństwa przyjęli:

Łukasz Kazimierz DEC i Magdalena CZAPLIŃSKA

A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało Mt 19, 6^{Por.} Rdz 2, 24

Gratulujemy!

ZAPOWIEDZI

Zapowiedź II: **Konrad Pędyszewski**, kawaler z parafii św. Marii Magdaleny w Szczutowie, i **Monika Marta KWIECIEŃ**, panna z Brześć, parafia tutejsza.

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną.

ODESZLI

W ostatnim czasie odszedł z naszego grona:

śp. **Feliks PIĘTKA**, † 8.vi.2007, l. 85

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie!

Tajemnice Eucharystii: CUD NA PUSTYNI SCETE

W zachowanych opowieściach i przekazach o *Ojcach Pustyni*, żyjących przykładem św. Antoniego Pustelnika w osobnieniu na pustyni, znajduje się opis cudu Eucharystycznego z III-V w Egipcie. O. Daniel Faranita podaje: „Nasz o. Arsenius opowiedział nam historię mnicha z pustyni Scete, dobrego pracownika winnicy Pańskiej, pozbawionego jednakże pogłębionej wiedzy o naszej Wierze. Ów, w swojej ignorancji, mówił: ‘chleb, który spożywacie, nie jest w rzeczywistości Ciałem Chrystusa, ale symbolem tego Ciała’. Usłyszano go dwóch starszych mnichów i, świadomi uczciwości naszego mnicha, zdecydowali się z nim porozmawiać, uznając jego słowa za wyraz ignorancji raczej, niż zła. Poinformowali go więc: ‘To co mówisz jest niezgodne z naszą Wiarą’. Oskarżony odezwał się: ‘O ile nie udowodnicie mi błędu, nie zmienię

zdania”. Starszy z dwóch mnichów odpowiedział: ‘Będziemy się modlić do Boga za ciebie i wierzymy, że On ukaże nam Swoją łaskę’.

Tydzień później, w niedzielę, wszyscy udali się do kościoła. Podczas konsekracji w miejscu Chleba dostrzeżono chłopca. Gdy celebrans uniósł Chleb pojawił się anioł z mieczem i dźgnął nim chłopca, a gdy przelamał Hostię do kielicha spłynęła z niej Krew... Podczas Komunii św. anioł wziął zakrawione okruchy z rąk chłopca i podał je mnichom do spożycia. W tym momencie wąpiący krzyknął: ‘Panie, wierzę, że chleb jest Twoim Ciałem a Twoja Krew znajduje się w kielichu!’.

Natychmiast zakrawione Ciało w jego ręku przybrało postać chleba i ze czcią udzielił Komunii zebranych.”

źródło: www.therealpresence.org

il. CHRYSOSTUS I PRZEOR MENA, VI w., płytka z koptyjskiego klasztoru „Apolla” na pustyni w Bawit, Muzeum w Kairze, Egipt; źródło www.touaregvpt.net

POCZET PAPIEŻY: EUGENIUSZ II (100)

Jego ojcem był, prawdopodobnie, Boemund. Po śmierci Paschalisa i po kilku miesiącach sporu, Eugeniusz, archiepiskopat przy kościele S. Sabina na Awentynie (który, po wyborze, odnowił zamawiając nowe mozaiki), popierany przez cesarza Ludwika I Pobożnego, szlachtę rzymską i partię frankońską, został wybrany na Stolicę Apostolską i konsekrowany w 824.

Tego samego roku Ludwik I Pobożny wysłał syna Lotara I do Rzymu. Eugeniusz i Lotar polecili zarejestrować wszystkich urzędników administracji i sądownictwa i ustanowili nad nimi kontrolę w osobach dwóch urzędników (tzw. *missi*), jednego reprezentującego papieża, drugiego - cesarza. Prawo to (*Constitutio Romana* lub *Lotariana*) przywracało zwierzchnictwo cesarza nad Państwem Kościelnym. Rzymianie mieli składać cesarzowi przysięgę na wierność. Konsekracja nowo obranego papieża miała się odbywać w obecności przedstawicieli cesarza. Zagwarantowano elekcję papieża zgodnie z zasadami promulgowanymi przez Stefana IV w 769.

Za pontyfikatu Eugeniusza znów odżyła sprawa *ikonoklazmu*. Wystannicy cesarza bizantyjskiego Michała II, nalegali na Ludwika I Pobożnego, by wprowadził zakaz czci obrazów. Ten zwrócił się do papieża o pozwolenie zbadania sprawy przez teologów. Synod odbyty w 825 w Paryżu okazał się nieskuteczny: opracowane dokumenty opierały się na niezrozumieniu drugiego soboru nicejskiego. I Eugeniusz nie zatwierdził postanowień synodu. Natomiast na synodzie w 826 odbytym na Lateranie przeprowadził szereg reform dotyczących podniesienia poziomu dyscyplinarnego i umysłowego duchowieństwa. W uchwalonych kanonach domagał się ustanowienia ośrodków nauczania przy wszystkich biskupstwach.

Przez swojego biografę Eugeniusz określany jest jako prosty i pokorny, uczony i wymowny, łaskawy i dobroczynny, kochający pokój i całowicie oddany rozmyślaniom o czynieniu woli Bożej. Zmarł w 827 w Rzymie i został pochowany w bazylice św. Piotra.

il. PAPIEŻ EUGENIUSZ II, boczna nawa Bazyliki św. Pawła za Murami, Rzym, źródło: www.niedziela.pl

PRZESTROGA MŁODEMU (FRAGM.)

[...] Zły to rozum, bracie,

Co się na cnoty, wiary zasada utracie.

Ochelznaj dumne zdania pokory munsztukiem,
Wierz, nie szperaj, bądź raczej cnotliwym nieukiem
Niż mądrym, a bezbożnym. Tacy byli dawni,
Równie, a może więcej naukami sławni,
Przodki twoje podściwe, co Boga się bali,
Co mogli, co powinni, oni roztrząsali,
Umieli dzielić w zdaniu, o czym sądzić można,
Od tego, w czym nauka próżna i bezbożna.

Na co rozum, dar boży, jeśli bluźni dawcę?

Mijaj, Janie, bezbożnych maksym prawodawcę,
Mijaj mądrość nieprawą. Ta niech tobą rzadzi,
Co do cnoty zaprawia, w nauce nie błądzi,
Co prawe obowiązki bezwzględnie okryśla,
Co zna ludzką ułomność, w zdaniach nie wymyśla,
Co się łącząc z podściwym staropolskim gminem,
Nie każe ci się wstydzic, żeś chrześcijaninem.

KRASICKI, Ignacy (1735, Dubiecko – 1801, Berlin)

MSZE ŚWIĘTE	niedziela i uroczystości obowiązujące:	08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
	święta pracujące:	08:45, 18:00
	dni powszednie:	07:30 (codziennie), 18:00 (Pt – Sb)
	tel. (0-22) 754 47 32, fax. (0-22) 754 41 02; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl	
KANCELARIA PARAFIALNA	Msze św. i nabożeństwa:	08:00–09:30, 17:00–19:00
KSIĘŻA	niedziela i święta:	nieczynna
	Dziekan mgr Stefan KOTWIŃSKI , Wikariusz Marcin KLOTZ	